

אבינו מלכינו. לפעמים אדם תמה מדוע הוא טס ממקום למקום. התשובה פשוטה, כדי ללמוד. אז זה עתה ירדתי מטיסה, והנה מה שהתחדש בסייעתא דשמיא. לקחתי חוברת משיעורי גדול המחשבה בדורינו הגאון רבי משה שפירא שליט"א, שיעור מימי בין המצרים תשס"ח, הוא מסביר שבעצם הימים הנוראים, הם חגי תמוז ואב. י"ז בתמוז הי'ה אמור להיות ראש השנה, לולי נשברו הלוחות, כי אז הי'ה האדם מגיע לתכלית ברייתו. הרי ידוע שהגר"א כותב בשם קדמונים, שכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הי'ה חרוט וחרות על הלוחות הראשונות. ידוע לנו שאילו הלוחות לא נשברו בגין חטא העגל, היינו בני חורין מהיצר הרע, וממילא היינו פטורים ומשחררים ממות. הוי אומר, היינו ממש בפסגת היצירה, תיקון השלם לחטא אדם הראשון. לפי זה יוצא שיום הכיפורים הי'ה אמור להיות בתשעה באב. יום החטא הגדול, בכיית המרגלים, יום דחיית ארץ אשר עיני הוי"ה אלוקיך בה, זה היום אבד לנו עד לתיקון השלם. לכן, כאשר הקב"ה נותן לנו יום, שעיצומו, עוצמת היום, מכפרת, עלינו לזעוק, בקול רם, בקול בטוח, בגאווה יחידה, אבינו מלכינו. אבא, אמנם אתה מלכינו, וכמלך הכבדת עלינו את שבת מוסרך, זכור שאתה גם אבינו, רחם עלינו ואל תשחיתנו. כי אמנם חטאנו לפניך, הבט נא אל התלאות, ואל לחטאות, אז אפילו שחטאנו לפניך, דע שבכל יהודי, בפנים פנימיותו יודע שאין לנו מלך אלא אתה, ממילא עשה למען שמיד וחדש עלינו שנה טובה. ברגע, שנדע ונכיר מה הפסדנו, ביום הזה יכפר עלינו ויסלח לנו ויושיענו למען שמו.

כי הנה כחומר ביד היוצר. הנה, אדם יסודו מעפר, יסוד היסודות הוא לדעת את היסוד שהניח אברהם אבינו, עפר ואפר, כאשר יצר הרע מגיע מכוון "אתה חשוב" ממילא אין לך עניין להתעסק בקטנות כמו לימוד תורה וקיום מצוות, אמור לו ואנכי אפר, אפר פעם הי'ה. למה אפר נחשב, או למצוות כיסוי הדם או אפר פרה אדומה. היינו רק השחיקה גורמת קיומה. ממילא אל לו לאדם להתגאות. אבל, לפעמים היצר מתקיף מכוון שונה, באמת, אדם, קרוץ מחומר, נראה לך שעבודתך שווה יותר מקליפת השום. חבל לך על המאמץ. אזי נאמר ליצר, אנכי עפר, יש תקווה ליצור ממני את בניינה של כלל ישראל. התנער מהעפר, לקום ללבוש בגדי התפארת. כי כאשר כל יהודי רק יעשה את חלקו אשר מוטל עליו, ודאי שהקב"ה יהיה חסד נוצר ויביט לברית ויסלח לנו ויגאלינו שנית.

כי ביום הזה יכפר. והטעם שתלכדו עס זה גם לשכיתה וענוי הוא כי אמנם הכהן צעזעו יכפר כלכל וענוי הכפור הוא הקטנת החטא והכנתו לקבל סליחה: לפני ה' תטהרו. לכל השגת הטהרה והסליחה הגמורה תהיה לפני ה' כלכל וזה צוידוי ותשובה. שהוא כלכל ידע אמנתם ונכביל כן: שבת שבתון היא לכם. על היפך הן ציוס לומכס תמלאו חפץ: חקת עולם. וגם זמן שאין בית המקדש קיים תשמרו שזיתה וענוי: הספורנו מבאר לנו את יופייה של היום. יופיו של יום כיפור שיודעים לעצור. לעמוד ולהתבונן. לכלכל מעשים וצעדים. לענות את הנפש על מעידות וסטיות. ממילא, יש את החלק של ונשלמה פרים שפתינו, שם אנחנו מנמיכים את מפלס העבירות, כדי שיליד אנוש ויכל לבוא לידי תשובה שתביאנו לידי כפרה. כעת, כאשר הקב"ה מבחין בלב נשבר ונדכא, כאשר אדם מוזיל דמעה והרי שערי דמעות לא ננעלו, יוכל להשיג את הטהרה המבוקשת. הוא ישיג סליחה ומחילה. ממילא, בזה שנשבית את עצמינו, נסלק את כל המחשבות החומריות, נתרכז רק בעבודת השי"ת, בסליחתו וכפרתו, ממילא נשיג זאת ע"י ההשבתה. אזי "אני" והוא ידורו בכפיפה אחת לעולמי עולמים.